

כאשר קבוצה נמצאת בסכנת ירידה, מסוגלים שחקניה להגיע להשיגים בלתי רגילים, אותם לא הצליחו להשיג קודם לכן. זאת הוכיחו בשבת החולפת שתי קבוצות התחתית, הפועל טבריה ובי"ת תל-אביב, שגברו בשבת האחרונה על יריבותיהן.

הטבריינים הבקיעו את מספר השערים הגדול ביותר לזכות קבוצתם העונה, הביי 10 את מכבי יפו בתוצאה 3:6. ב-22 משחקיהם הקודמים, כבשו הטבריינים 20 שערים בלבד.

הפועל טבריה נשארה עדין במקום הרביעי, אך עם הפרש של נקודה אחת בינה לבין חיפה, הנמצאת לפניה. עובדה זו הפיתה רווח קרב בשחקניה, עלולה לגרום לנצחון נוסף.

רק למכבי חיפה לא אירע גס. היתה פתחתה, הוהרת לאליפות, היתה חוקה מדי עבור החיפנים. הם נאלצו שוב ל"היכנס למלביס, לגשם ולמולם הרע, הפסיר דו בתוצאה של 1:2. סכנת הירידה נראתה ריאלית מאוד השבוע לחיפנים היעירים.

המאמן הקוסם

"בית"ר תל-אביב! בית"ר תל-אביב!" שרו האוהדים התל-אביבים מתחת ל"חרי ההלבשה של אליהם. אנטוניו בוג'זי הבית"רי, השקיף מבעד לחלון לעבר ההמונים החוגגים. הוא חיך ונפנה אליהם ביד, באותה צורה כפי שנפנה כי נראה יוליוס קיסר לאזרחי רומי, כשבישר להם על נצחון בשדה הקרב. שני סרשי המטרה חייכו אף הם, השמחה במתנה הבית"רים היתה מלאה ומצוקת בית"ר תל-אביב זכתה בשתי נקודות ליגה יקרות. אפשרות ההמלטות מתחתית ה-טבלה נראתה השבוע קרובה יותר מכל שבוע אחר השנה.

זה לא חכמה, הם מכירים את מכבי מבפנים" — ניסה איש מכבי לתרץ את כשלון קבוצתו נגד הבית"רים. אכן, שור מעמודי התווך של קבוצת בית"ר לבשו בימיהם הטובים את מדי מכבי תל-אביב: המאמן אלי פוקס, שעדיין לא ראה את קבוצתו מפסידה, מאז קיבל על עצמו לאמנה לפני כחודש ("הוא קוסם" — התחבקו הבית"רים בתום 90 הדקות, יוסף ("יוסלה") גולדשטיין וזקי פורטוגו, שלושה, שתרמו לא מעט לנצחון קבוצתם.

בתום המתצית הראשונה נראה היה כי המכבים יוכו בשתי נקודות ליגה, למרות משחקם החיזור. אורי קדמי נחף בדקה ה-37 על-ידי מגן בית"ר גרוטס; השופט מנחם אשכנזי הורה, על אף מחאות ה"בית"רים, על נקודת ה-11. גיורא ("גיגי") שפיגל בעט. 0:1 למכבי. "ליגה א'!" שאג הקהל.

אבנים ליריב. אולם הבית"רים ידעו שאטור להם להפסיד, והמטרה מקדשת את כל האמצעים. הם החלו במשחק חריף של פגיעות אישיות, במטרה לשבור את שחקני מכבי הצעירים. לגיורא שפיגל הוציא מד שומר ראש בדמותו של אטור, שפגע בכוכב נבחרת הנוער בהיותו עם הכדור ובלעדי. גם בית"רים אחרים לא טמנו רגליהם בצלחת.

משה חליבה היכה את ניסים בכר בי אגרוף, אולם אשכנזי לא הגיב. רק כשמגן מכבי, עמוס וולטרוב, החזיר דחי פה לזקי פורטוגו, החליט אשכנזי ל"הוציאו מהמגרש. בהפסקת המשחק ניסה אותו חליבה לייזות אבנים בכדורגלני מכבי, צעק לערבים: "אתם רוצים להרויך אותנו לליגה א'! אנחנו נראה לכם" כדור" רגלני מכבי פחזו לרדת לתורי ההלבשה בשעת ההפסקה.

במצב זה, כשחודש המשחק, לא היה זה יותר משחק כדורגל. המכבים הנפחחים והמבולבלים הפסיקו לשחק, איפשרו ל"יריביהם להבקיע שני שערים, הפסידו את המשחק.

כך הפכה דווקא בית"ר תל-אביב, לי אתה הקבוצות הבודדות בליגה הלאומית שניצחה את מכבי בשני סיבובי הליגה. כסיבוב הראשון נצחו הבית"רים 0:3 — ההפסד הגבוה ביותר של המכבים עד כה השנה. תקוותם לשחק, איפשרו ל"תגמול, התמוססה בגשם ובמשחק הברוטלי של יריביהם.

סיפור האישי של

ביום השני התאספה בכניין הרבנות משפת חזן, על כל ענפיה. היו שם כל הקרובים והזרים והודות של בני הדור רבקה חזן ויעקוב חזן. חלקם השתתפו בצערה של רבקה, חלקם השתתפו בעצרת יעקוב, וכולם קיוו שהמחלוקת בין השניים תיגמר בשלום.

אבל המחלוקת היתה ארוכה וכאובה. הרמירות והצער, שהיא הביאה עימה, לא העלו באופק שום סיכויים לסוף טוב, לו ציפו קרובי המשפחה.

השניים חיו יחדיו במשך שלוש שנים, נפרדו, וכשיעקוב עמד לשאת אשה אחרת, התברר שרבקה נמצאת בהריון, בשבוע הרביעי, ולדבריה, אבי הילד הוא יעקוב.

בית-הדין הרבני החליט על דחיית נשואיו של יעקוב, הוציא נגדו צו עיכוב-יצאה מן הארץ.

הצו ניתן. יעקוב ורבקה יצאו מבית-המשפט, איש איש לדרכו. כשנשאלה רבקה למה הביאה את הבריים לבית-המשפט, ענתה: "לא כל דבר עושים בהגיון. למה שלא יתחתן איתי?" כשנשאלה חברתו של יעקוב, ש"יכתה לו בפתח בית-המשפט, מה דעתה על העניין, אמרה: "זוהי לא מלחמה ביני לבינה. זוהי מלחמה שלו".

יעקוב וחברתו התרחקו מהמקום. רבקה

רבקה חזן

נשארה עם עדת קרוביה ואוהדיה: "הוא חלש אופי", הסביר גיסה, "הוא בעצמו אינו יודע מה הוא רוצה". המשפחה כולה ניחמה את הנערה, התמרמרה על הבחור, ואחת הודות סיכמה: "אי-אפשר לעשות קאריירה אצל בחורות מהפלות".

★ ★ ★

אשתו של החבר

ב קאריירה של יעקוב לא היו כל-כך הרבה הפלות, אבל גם בלעדיו היא היתה עשירה ומלאה סקנדלים. הצלחותיו אצל נשים הלכו בד בבד עם הצלחותיו ב"שטח הספורט. הוא היה שחקן מוכשר ב"נבחרת הכדורסל של ישראל, ובשנת 1962 נבחר על-ידי כתבי הספורט כשחקן-השנה. הוא נולד בשכונת הסריב לפני עשרים ושמונה שנה, לאב שהיה מוכר אלט-זאקן. היו לו שישה אחים ואחיות, וחיי עוני. הוא עבד כמנפח-זכוכית, יצר צעצועים לילדים, ולאחר העבודה היה משחק כדורסל.

במשך הזמן החל מתבלט. אנשים החלו מכירים בכשרונו, ואז, כשהיה בדרך אל פיסגת הכדורסל, הכיר כדורסלנית צעורה, אוסנת, חברת הפועל תל-אביב וקיבוץ בית אלפא. הם התאהבו זה בזה במיגרש הכדורסל, ונישאו באולרה ספורטיבית אופטימית. אבל הספורט המשותף לא הביא להם חיי אושר משותפים. הם החלו רבים. האשה רצתה לחזור לקיבוץ, הבעל סרב. כשנולד להם בנם הראשון, הם קיוו שהמחלוקת ייפסקה, שהעניינים יסתדרו. אבל הבן לא הצליח ל"סדר את העניינים. בהיותו בן חמש חודשים הם נפרדו, המשיכו אומנם לשחק באותו

הכדורסלן ושתי הנשים

באנגליה ובמדעי-המדינה. היא הספיקה להיות שנה בניו-יורק, וללמוד בקולג', כשפגשה את יעקוב, חיתה לה חיי-רוחה בדירה מפוארת בת ארבעה חדרים, מול היכל התרבות, בחברת אביה הרופא, מנהל מחלקת המיון בבית-החולים איכילוב, ובחברת אמה. הם נפגשו לפני כשבוע חודשים, בעזרת חברה משותפת, החלו לצאת יחדיו. בימים הראשונים לא ידעו הוריה דבר על ידידות מיוזמה זו. משנודע להם, ציוו עליה להפסיקה. היא סרבה, ברחה מביתה, עברה לגור בחדרו הצר והקטן של אהובה, שאיכסן קודם לכן את רבקה חזן.

★ ★ ★

למי שייך הילד?

ב ינתיים קיבל יעקוב את הגט מאשרת הראשונה. השניים החליטו להתחתן. אמירה השיגה שמלת-חתונה, יעקוב שכר אולם, הכין כיבוד בעד מאתיים לירות. חמיי שים איש הווננו, והכל היה מוכן.

אבל ביום הרביעי, לפני שבועיים, כשחזר יעקוב מישיבת הנהלת הכדורסל, חיכתה לו רבקה בחוץ. הם הלכו לבית אחותה, ושם היא בישרה לו על הריונה. המשך הסיפור תלוי בגירסות השונות של שלושת המעורבים בדבר.

מספר יעקוב:

כשהיא פגשה אותי ביום הרביעי, היא אמרה לי שהיא רוצה לדבר איתי, ושאלה לא אסכים, היא תיכנס אלי הביתה. הלכנו אל אחותה. היא ביקשה ממני לרתוח את החתונה שלי לשלושה חודשים. אני בטוח שהיא לא היתה מעלה את כל העסק על דעתה. אבל נראה שכל מיני אנשים הסיתו אותה. בטח אמרו לה: "הלכת עם מישהו כל-כך הרבה שנים, ועכשיו הוא מתחתן עם מישהי אחרת!"

אחרי שאמרתי לה שלא אדעה את החתונה שלי, היא אמרה שתבוא לבית-המלאכה ותשרוף לי את הפרצוף עם מי אש. היא אמרה גם שתשלח מישהו שיהרוג את אמירה. אחר-כך היא אמרה לי שהיא בהריון. יכול להיות שהיא בהריון, אבל זה לא ממני. אמרתי לה בצחוק, שאם היא בהריון, אז אני אמתוך בילד שלה. בכלל, הרי הפסקתי איתה כבר לפני שמונה חודשים. לפני חודשים, כשלהוריה נודע שהיא עוברת כי מארחת במועדון כל-י, הם ביקשו ממני ש"אני אשפיע עליה להפסיק את העבודה. אני ראו אותי או אנשים בבית שלה, ועכשיו היא יכולה להביא אותם בחור עדים על זה שנפגשתי איתה. הפסקתי איתה שבועיים לפני שהכרתי את

שתי נשים לסר

אמירה. גם כשהיינו הולכים זה היה עם הרבה תקופות מתות. ביום הראשון האחרון היא באה לבית-הדין הרבני וביקשה לפתוח תיק. היא אמרה שהיא בהריון. ביום השני היא הביאה פתק מרופא, והיא אמרה שבגב תביא עדים על כך שביום הרביעי, כשהייתי איתה אצל אחותה, קיימתי איתה יחסים.

אחרי שנשמעתי את כל זה, הסכמתי לבטל את החתונה, בתנאי שהיא תשים שלושת אלפים לירות בבית-הדין הרבני. אם יתברר שכל הטענות שלה הן סתם טרדנות ונקמינות, אז אני אקבל את הכסף. הוסכם שהיא צריכה לשים 750 ל"י במוזון ר-2250 ל"י בשטרות.

נודע לנו שהיא קיבלה את הכסף כהלואה מאביה של אמירה. בכלל, בהתחלה היא גם אמרה שהיא לא נלחמת בשביל עצמה, אלא בשביל הוריה של אמירה. אבל אחר-כך היא טענה שסתם שיקרה.

החתונה שלנו כבר היתה מוכנה לגמרי. אחרי הצהריים, כשהוחלט לבטל אותה, קיבלה אמירה הלם, ובכתה גורא. היא החזירה את השמלה הלבנה שלה. אני התורתי את הכיבוד ואת האולם, וקיבלתי רק שישים לירות במקום המאתיים ששילמתי, למרות שהרבנים אמרו כי העבירו את המזונות ש"לנו לחתונה אחרת.

★ ★ ★

"הוא שרף את בגדי!"

עד כאן סיפורו של יעקוב. הסיפור של רבקה, כשענייה הירוקות דומעות ושע

מגרש, אך ללא שום קשר. מאז גירושיו החל יעקוב מתדרדר. הוא החסיר ימי-עבודו, היה מסתובב במועדוני קלפים משעות הבוקר המוקדמות עד ל"שעות-הערב המאוחרות. ניהל פלירטים ו"רומנים עם נשים נשואות ובלתי-נשואות. הוא חי תקופה מסויימת עם אשתו של רפי ללקין, מנהל קבוצת הכדורגל של הפועל תל-אביב, אם לשלושה ילדים, שעזבה את בעלה ועברה לגור עם חזן.

עד שיום אחד פגש בקרובתו, רבקה חזן. הוא הכיר אותה, לדבריו, במועדון-קלפים. היא היתה נאה, מעוררת תשומת-לב, ומצאה חן בעיניו. הוא הומיץ אותה לגור איתו בחדרו הקטן והצר במנשיה.

שלוש וחצי שנים הם חיו ביחד. היא כיבסה לו את בגדיו, הכינה לו את ארוזותיו, טיפלה בו ואהבה אותו. אבל להתחתן הם לא יכלו, משום שיעקוב עדיין לא הצליח להשיג את הגט מאשתו הראשונה.

לדבריה של רבקה, הוא ביקש ממנה לפני כשישה חודשים, לעזוב את חדרו, ה"ס" ביר לה שאם יפסיקו לגור ביחד, יתכן ש"אשתו החוקית תסכים לתת לו גט. היא עזבה את החדר. אבל הם המשיכו, לפי דבריה, לחיות יחד, לפעמים בחדרו ולפעמים בביתה.

באותו זמן הכיר יעקוב את אמירה אדר. אמירה גדלה בבית אמיד, מרווח, קיבלה חינוך טוב, גמרה את חוק לימודיה בבית-ספר תיכון, נרשמה לאוניברסיטה, ועתה היא עומדת לסיים את שנת-לימודיה השלישית.

לחסה בגשם (בתמונה ל"רבקה חזן) הנמצאת בחודשי הריונה הראשונים, בצאתה בודדה מבית-הדין הרבני, כשנגדה נלחמים בבית הדין חיים חזן ואמירה (למטה).